

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravníštvo naj se olagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Levstikova slavnost v Velikih Laščah.

(Dalje.)

Razven omenjenih odposlancev bilo je pa vsako društvo, vsaka korporacija zastopana še po drugih članih. Tako n. pr. je „Sokol Ljubljanski“ imel zbranih pod svojo zastavo 24 članov, „Dolenjski Sokol“ 10 članov (tudi pod krasno novo zastavo), „Tržaški Sokol“ 4 člane, Čitalnica Ljubljanska 16 članov z zastavo, društvo „Slavec“ pa celo 38 članov z zastavo. Iz Ljubljane same bilo je pri slavnosti prisotnih okoli 150 oseb in dolga je bila vrsta voz, ki so se v jutranji megli pomikali po dolenjski cesti mimo Lavrice, kjer so potovalce pozdravljale prve zastave, čez Pijavogorico in Turjak do Rašice, kjer je bil prvi postanek.

Na razpotji mej okrajno cesto in potjo, ki se po holmu rebrí čez vas, postavljen bil je ličen slavalok z napisom: Srčno pozdravljeni! pod njim pa je pričakovalo prišlecev velika množica, mej njo „Dolenjski Sokol“ z zastavo.

Do slavaloka prispela društva Ljubljanska pozdravila je z jako dobro sestavljenim in iskreno pronašenim govorom brdka gospodična Hočvarjeva iz Rašice ter potem s svojo gospodično sestrico ovenčale zastave Sokolov, Slavca in Čitalnice, biciklistom slovenskim pa poklonila krasen šopek. Zahvaljevali so se: v imenu „Sokola“ g. Tekavčič, v imenu Čitalnice g. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, v imenu „Slavca“ g. Valentinčič, v imenu biciklistov g. Koželj.

Po tem nepričakovanem sprejemu, ki je pa vse najlaskaveje presenetil, šli smo po klanci skozi vas Rašico, da si ogledamo Trubarjevo rojstveno vas, njegovo rojstveno hišo. Vas Rašica, ob sebi prijazna, bila je vsa praznično opravljena, vsaka hiša imela je po jedno ali tudi več zastav, pred nekdanjim Trubarjevim domom stal je slavalok. Hiša, v katerej je bil Trubar porojen je pritlična in večinoma že predelana, od nekdanjega poslopja ostala je nekda samo še jedna stena. Spomin Trubarjev ohranil se je v ljudski tradiciji in dan danes se še govori, da je v tej hiši bil porojen „ta lutriš Martin“.

Jako srčen in krasen bil je vzprejem v Laščah samih. Pred vasjo pod lepim, ukusnim slavo-

lokom stale so požarne brambe v špalir, pred njimi pa zastopnice krasnega spola v prelepi narodni noši z zlatimi avbami na glavah in srebrnimi sklepanci čez pas, člani odbora za spomenik in drugi dostojanstveniki iz Lašč in okolice.

Ko so društva s svojimi zastavami prikoralala in se ustavila pred slavalokom, stopi pred nje g. Matija Kočevár in jih s krepkim glasom nagovori tako: „Kot župan občine Velikolaške mi je čast in prijetna dolžnost, srčno pozdraviti vse goste, ki so prihiteli iz vseh krajev domovine naše v prijetne Velike Lašče, da dostojno proslavé največjega sinu, katerega je porodila fara naša. Vsem prečastitim gostom, slavnim društvom, dragim Sokolom in milim pevcem zakličem: Dobro došli! Gospoda, Bog Vas živi!“

Po tem govoru pozdravila je prišlece v imenu Velikolaških krasotic dražestna gospica Ela Šiferjeva ter s svojimi krdkimi drugaricami Sokole in pevce obdarovala z lepimi šopki. Zahvalil se je v imenu „Sokola“ g. Tekavčič, v imenu „Slavcev“ g. Valentinčič, na kar se je za godbo na čelu vršil ugod v jako lepo okrašene Velike Lašče.

Laščani so se dobro obnesli in bogato odličili svojo lepo vas z mnogobrojnimi zastavami, slavaloki z napisi in mlaji. Posebno lepo bil je prirejen prostor za banket pod Grebenčevim kozolcem. Spominjali smo se lanske slavnosti v Logatci, zagledavši ta prostor.

Po prihodu v Lašče se je vsak okrepčal, kakor je vedel in znal, ali bolje rečeno, kakor mu je bila usoda mila, da ga je zanesla v dobro krčmo. Večina ni dobro naletela, zajutrek ni bil dovoljen in bil je slab pričetek za kulinarčne užitke, katerih je popoten človek tako zelo potreben.

Ob 10. uri bila je v farni cerkvi sv. maša, pri kateri so Ljubljanski pevci jako dobro peli, po končani maši pa se je vršil glavni del slavnosti: slavnostni govor in razkritje spomenika. Spomenik, ki je v našem listu že bil opisan, stoji sredi trga pred farno cerkvijo. Okoli njega nabralo se je toliko občinstva, da so ognjegasci z napetimi vrvmi jedva vzdržavali red.

Ob 11 $\frac{1}{4}$. uri stopil je na lični govorniški oder g. Janko Kersnik ter v krepkem, malo nad četrt

ure trajajočem govoru slikal pokojnega Levstika trpinsko življenje, njegov pomen in zasluge njegove na leposlovnem in jezikoslovnem polji. Ko je pala zavesa, zaorili so donebesni živioklici, na kar so pevci zapeli Jenkovo „Molitev“.

Ko se je ta zbor bil odpel, stopi slavnostnega odbora predsednik g. Niko Lenček pred spomenik in govori tako: „Slavno občinstvo! Čulí ste krasne besede gospoda predgovornika. Utisnite si jih v srce in spomin! Odkrit je spomenik, ki ga je postavilo slovensko domoljubje in narodna zavest v slavo Levstika, v slavo vsega slovenskega naroda in v posebno čast tukajšnjega kraja, ožje domovine Levstikove. V imenu slavnostnega odbora in vsega naroda slovenskega zahvaljujem se vsem taistim, ki so po svoji moči z delom ali denarjem podpirali to podjetje; zahvaljujem se vsem stanovom, vsem društvom ali zavodom in vsem posameznim domoljubom, ki so pripomogli, da smo dosegli v primernem kratkem času tak sijajen uspeh. Vsem zakličem iz dna srca pristrčno zahvalo. Zdaj pa izročim ta spomenik občini Velikolaški v last in varstvo, naj bode ponosna nanj in naj ga varuje kot krasen biser na veke.“

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. avgusta.

Gališki deželni odbor je bil sklical enketo, da se posvetuje o premembi deželnozbornskega volilnega reda. Ta enketa je sklenila, da se pomnoži število mandatov Levova za 2, Krakovskega pa za 1 poslanca in prizna virilni glas predsedniku akademije znanosti v Krakovem in rektorju politehnike v Levovu ter aktivna volilna pravica diplomovanim inženjerjem. Sedaj se pa bode s to zadevo bavil še deželni odbor, potem pa pride ta stvar v deželnem zboru na vrsto. Demokratje bodo zahtevali, da se pomnoži število poslancev v mestih. To bi bilo tudi umestno, kajti na Predarlškem pride na 3591 mestnih prebivalcev jeden poslanec v Galiciji pa še le na 16.069. Pomisliti je treba, da so se poslednjih 20 let mesta tudi močno razvila. Plemenitaška stranka se bode pa seveda opirala taki reformi deželnozbornskega volilnega reda.

Na **Ogerskem** pripravlja vlada reformo zemljiškega davka, katero pa najbrž še le drugo

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

XIV.

(Dalje.)

Glava Adamčeva omahnila je zopet globoko naprej in skozi poluodprta usta izvijal se mu je vzdih za vzdihom, a težek, prisiljen, tak, kakor da bi mu vse trgalo v prsih.

Nad slamnato streho njegove kočice pa so žvižgali vetri, da so pod njimi zopet stokale late in pokali tramovi v slemenu.

Refunda gledal je nepremakljivo z očmi obraz Adamčev, na katerem je bilo videti, da se globoko brazde odirajo, drevene in kamene, in včasih pokimal je z glavo, kakor bi v duhu pritrjeval mislim, ki so mu hitele tako naglo po glavi, kakor vetrovi nad tukajšnjo kočico... Potem je ustal priložil ognju na ognjišči in v peči, ter zopet sedel nasproti starčku.

Na dvorišči začuli so se koraki. Nekdo je nekočrat močno zateptal, otresal si je sneg z nog. A takoj stopil je v sobo majhen, debel mož v starrem, vojaškem plašči in s pepelnato brado pod vratom vijočo se do obeh ušes.

„Stari znanci se shajajo! — Le naprej, Skúra! In sedite! Prihajate ga obiskat, prihajate se ločit od njega; a javajne bodete mogli.“

„Kje pa ste se vi vzeli, Refunda, o tem vrenu?“

„Vidite! — Ali ne slišite vetrov, kako bučijo nad tukajšno vasjo? — Pripihali so me sem.“

Skúra pristopil je molče k starcu ze mizo. Postavil se je tudi v senco in se zagledal v belo glavo globoko sklonjeno na prsi.

Zunaj čula se je tromba! Novi nočni čuvaj odtrobel je deveto. A ni umel. Glas podolgaste trombe mu je skoro vedno zastal. In tudi slabo je računal — z isto odtrobel je kakih dvajset. Kako čudo tudi! Ponočni čuvaj v Jiřicah bil je od dveh tednov Ouřadov mali hlapec.

Adamec vzbudil se je naglo iz težkega mrzličnega sna in nagnil glavo k poluzasneženemu okencu.

„Že mi trobijo... A da bi mu prva nevihta vspomladi odtrgala trombo od ust! Niti zaspati človek ne more! In tako težko glavo imam, prijatelji, kakor stot in nogi kakor stebelce. — Ne vem, kaj bo z menoj? Oh, moj Bog! Vi ste Refunda in vi Skúra? In jaz vas niti pozdravil nisem. — Prišla sta se poslovit od mene! — Po meni bo skoro!“

„Vsaj bodete zopet hodili, Adamec!“

„In zopet bodete nočni čuvaj, Adamec!“

„Ne bom več — ne več! — In kam je šla devojka?“

„Zjutraj pride vas zopet obiskat!“

„Oh, kje bom jaz do jutra! Nič več je ne bom videl in niti ločil se nisem od nje! A nekaj vas hočem še vprašati, Refunda! Že davno sem mislil o tem, a nikdar se nisem mogel k temu pripraviti. Ali niste bili nikdar za mladih let v teh krajih?“

„Ne, Adamec.“

„Torej se motim!“

„Seveda se motite, — A ubogajte me in lezite, pomagala vam bodeva. Odpočili se bodete. Kaka lagodnost je to v premočenem kožuhu sedeti za mizo. Postljano imate. Svétluška vam je tako lepo pripravila!“

leto predloži državnemu zboru. Davke hoče bolj enakomerno razdeliti, pri čemer seveda bode gledala, da si poviša državne dohodke.

„Reichswehr“ se pritožuje, da se je za komunikacije v **Bosni in Hercegovini** premalo storilo. Jedina važna vodna pot se je zanemarila, železnica pa tudi še manjka. Posebno kraji ob meji, so tako slabo zvezani z ostalo deželo, da bi niti hitre pomoči ne mogli odpošiljati četam, ko bi večja vojska operovala kje na jugu. Izmed bosenskih železnic sta le progi Brod-Serajevo in Metković-Ostro-jac važni v stratezičnem oziru. Sicer je pa Metković kaj nesrečno izbran za začetek železnice, ki veže sredino dežele z morskim obrežjem, posebno za jugozapadne kraje ta železnica nema nobene vrednosti. Graditi bi se morala železnica Gravosa-Trebinje-Stolac-Mostar. Nadalje ta list priporoča, da se podaljša železnica dalje od Serajeva proti jugu, sprva vsaj do Priboja. Treba bi tudi bilo zvezati progo Debrin-Banjaluka čez Uskobrdo-Zelica s progo Brod-Serajevo. Madjarski trgovini je pač ugodno, da se ne zvežeta ti železnici, v vojaškem oziru je pa škodljivo. Reka Drina morala bi se urediti za plovbo vsaj do Višegrada. To bi ne stalo nad 20.000 gold. Plovba po Drini bila bi tudi trgovini v korist.

Vnanje države.

Vender se je dognala **srbsko-bolgarska** trgovska pogodba in sta jo podpisala že oba pooblaščenca. Pogodba stopi pa še le v veljavo, ko jo odobrita srbska skupščina in bolgarsko narodno sebranje. Za Srbijo se je posebno ugodno uredilo izvažanje kmetijskih pridelkov.

Ministrski predsednik **grški** se je izjavil, da bode, če bodo dogodki na Kreti to zahtevali, takoj sklical zbornici, da narod izreče svoje mnenje. V Atenah že močno rozžljajo s sabljo. Bog vé, če se to kričanje ne bode ravno tako končalo, kakor so se demonstracije proti združenju obeh Bolgarij.

Turčija je jako nevoljna, da se grško brodovje zbira pri Syri. S tem se daje Krečanom le pogum. Na to je turška vlada že opozorila veleposlanike.

Angleška sodba o nemških vojnih ladijah ni baš ugodna. „Daily Chronicle“ pravi, da, izvzemši „Irene“, so vse v Anglijo došle nemške ladje za nič. Nobena nemška ladja se ne more kosati z angleškimi boljšimi ladijami. Posebno so nemške ladje preokorne. Ta list misli, da je nemška mornarica ostala za deset let za časom.

Dopisi.

Iz Planinske doline 9. avgusta. [Izvirni dopis.] Mnogo škode nam je napravila zadnja povodenj zbog lanske leto napravljenih žrel pod Ste-nami. Če tudi se je voda v te podzemeljske odtok-e tako hitro pozgubljala, da je zadnje dneve kar za cel meter na dan upala, se je vender le toliko časa po dolini mudila, da nam je pokončala vse poljske pridelke in oblatila travo tako, da ne bo za nobeno rabo. Naši pridelki bodo torej letos jako pičli, a še teh ne bomo uživali mi, če nam bo pokončal konjač vse varuhe, kateri v temnih nočeh čujejo ter od-ganjajo dolgoprste uzmoviče, kojih se tudi tu pri nas ne manjka. Če so ti rokomavsi že sedaj v kratkih poletnih nočeh tako predrzni, da udero v sredi trga v tik velike ceste ležečo Vičijevo kaščo ter odneso, oziroma odpeljejo na ukradenem voziči ubozemu trpinu poslednje kosce mesa, zadnji boh ranjcega prasca in vso obleko, kar jo dobé, si lahko mislimo, kaj nam je še le pričakovati v dolgih zim-skih nočeh, ko bode vse spalo in ko ne bode imel kdo odganjati teh grdih lopovov.

Ko se je zdanilo, zmajal se je na novem tramu pred Ouřadovo hišo zvonec. Dneva ni zvonil, ker je bil že beli dan. Vetri so proti jutru potihnili in klenkanje Jiřiškega zvončka bilo je čuti do gozdov.

Ouřadov mali hlapec zvonil je Adamcu zad-njo uro.

XV.

Lesi so se umirili, vetri skrili v globokih brezdnih (ljudje so rekali, da v prepadih sveto-gothardske doline) in nad zimskim, zasneženim kra-jem vzneslo se je prvikrat čez nekoliko dnij solnce.

A v Podlesji zasinilo je v otožnejše obraze, kakor so bila čela črnih gozdov vijočih se v nedogled.

Vihra zanesla je iz širega sveta v tukajšnje tihe, na videz pozabljene vasi čudne, nemirne vesti. V okraji se baje začenjajo glasovi nezado-voljnežev ozivati smejeje, tu in tam odpovedujejo kmetje milostljivemu predstojniku poslušnost, zbirajo se v čete, v Litoměřice so proti njim poslali kompa-nijo grenadirjev... in od Litoměřic so minili vetri veli najmočnejše.

„Kaj v okraji! — Tam so bili ž njimi kmalu gotovi. Poslali so na nje konjike, šli so proti njim

Prav in potrebno bi torej bilo, da bi se pri nas — sedaj v dobrem letu že tretjič, skoro bi rekel brez potrebe — upeljani pasji kontumac pre-klical, ker radi pasje stekline, kakor je sploh znano, ni nobene nevarnosti več.

Sicer bi pa tudi ne bilo napačno, ako bi slavna oblastva izvolila jako surove in neusmiljene konjače in njih pomagače poučiti, da tudi uboga žival čuti in da je čez vse meje ostudno in neusmiljeno na pol mrtve pse na s krvjo politem vozu skozi Pla-nino voziti, male psičke ljudem iz naročja trgati in jih potem v pričo nedolžne mladine sredi ceste ne-usmiljeno pobijati in v svojej brezmejni neusmilje-nosti in pijanosti strahovito mrcvariti. Po hišah za vsem, kar je pasjega, stikati, baje tudi konjači ne-majo pravice, a pri nas se pri vsej našej potrpež-ljivosti tudi to godi.

Če se uboga žival surovemu konjaču ne smili, se smili pa nam in zato tudi protestujemo z vso odločnostjo zoper tako zversko početje in pričaku-jemo, da bode slavno c. kr. okrajno glavarstvo v Logatci ukrenilo to, kar bi bilo že davno nujno potrebno.

Toliko za sedaj, a če bode treba pa na dru-gem mestu še kaj, kar ne bode baš v čast devet-najstemu stoletju.

Iz Ormoža 10. avgusta. (Uradna učiteljska konferenca.) Dne 8. t. m. bila je tu-kaj letošnja uradna učiteljska konferenca našega okraja, katero je vodil gosp. okrajni šolski nad-zornik in ravnatelj Ivan Ranner.

Predsednik začne zborovanje s prijaznim po-zdravom na navzočne, se z blagimi besedami spo-minja cesarjeviča Rudolfa ter zakliče na Našega pre-svetlega vladarja Frana Jožefa I. trikratni „živio“, v katere besede so vsi navzoči naudušeno posegli. Po prečitani ukazov dež. šolskega sveta, poroča pred-sednik o opazkah, ki si jih je mej šolskim letom pri nadzorovanju nabral.

Za tem je prednašal gosp. nadučitelj Unger (Središče) ob vprašanji: „Kako bode šolski pouk to, kar bi naj bil: vzgojevalni pouk?“; gosp. nadučitelj Vanda (Ormož) ob vprašanji: „Izbor in raz-delitev pesnij za jedno- do štirirazrednih ljudskih šol. Tretja naloga se je na predlog g. učitelja Va-biča (Runeč) preložila. Vse, k tem nalogam po-stavljene, teze referentov so se z dostavki gospoda učitelja Porekarja (Hum) in gosp. učitelja Marina (Sv. Tomaž) vsprejele in se gospodom poročevalcem izrekla zahvala.

Po poročilu g. nadučitelja Košarja (Velika Nedelja) o šolskih vrtih; g. učitelja Jurša (Ormož) o učiteljski knjižnici in sledečih volitvah, ki večini narodnim učiteljem naj ne bodo v ponos, sklene se konferenca ter ogleda po g. Jurši in gopodičini Pirnat krasno in primerno urejen šolski vrt Or-moške šole. X.

Pisma iz Pariza.

(Piše A. Bezenšek.)

III.

4. a gusta.

Včeraj, kakor tudi danes popoldne bil sem v razstavi. Najpoprej podam tukaj o njej nekaj občnih opazk, ki so morda temu ali onemu čitatelju

s topovi in za vsako kompanijo vozili so vešala. Pri nas imeli so malo hujše delo. Podlesce dolgo molči, dolgo trpi, a kadar dvigne glavo, kedar si jo postavi po koncu, potem zdrži jo visoko tudi pred — cesarjem!“

Pokojni Potluka z Milega, ki je bil vaju te besede spremljati z močnim mahljem desnice, po-mnil je kmetski boj pri Kamejku. Bili so v njem kmetje iz polu okraja Rakovniškega in iz Kouřim-skega, stali so z vojaki obraz v obraz, a po bitvi ni bilo v Rakovnišku in Kouřimsku nikoli dosta ve-šal postavljenih. Klečanom je tam takrat cesarski komisar raztrgal dekret, s katerim je bila nekdanja vas Klečani povišana v mesto, na drobne kosce, vrgel popirčke na vse štiri strani sveta in ukazal obesiti sodnika in svetovalce...

Pokojni Potluka bil je tudi v oni bitvi in kedar je o njej govoril, udaril se je s pestjo po prsih in rekel le tako mimogrede: „Ko so se začeli gibati pri nas v vaseh, trajalo je celo leto, da so se zopet umirili in se navadili redno dan na dan hoditi na tlako!“

Videti je bilo, kakor bi bili baš minuli vetri zopet omajali duše Podlescev in jih prebudili iz težke smrtne omedlevice.

deloma že znane iz drugih opisov, a potem začnem z razgledavanjem palače lepih umetnostij (beaux-arts).

Ves prostor, ki ga zavzema izložba, meri 90 hektarjev, torej 20 hektarjev več nego l. 1878. Leži ob krasni reki Seini v treh skupinah: Martovo polje, Trokaderski park in ravnina invalidov. Od prve do zadnje skupine, 1500 metrov dolgo drži mala železnica, za osebe, blizu nabrežja ob reki. Vlak drdra za vlakom, a navadno so vsi prepolnjeni do zadnjega prostora. Ob nedeljah in raznih prazni-kih vozi po 200 vlakov v vsakem pravci, torej skupaj okolo 400 vlakov samo na tej železnici. Ko-liko pa še pomagajo parohodi (pri prevažanju gle-dalcev od Martovega polja do Invalidskega hotela in dalje po mestu, to si tudi lahko predstavimo, ako vemo, da je zmirom na vodi 106 parohodov, od katerih ima vsak prostora za 250 do 300 ljudi. Znotraj po izložbah vozijo se oni, ki so slabih nog, ali pa zaradi lenivosti na premičnih foteljih. Pa še jednega zanimivega sredstva za prenašanje oseb iz jednega kota razstave do drugega ne smem poza-biti, to so egiptski osli. Ideja dobaviti oslov iz Egipta, bila je naravna, ker so hoteli komisarij razstave napraviti v jednom oddelku Martovega polja orientalsk oddelk (mahalá, po turški). In res, postavili so džamije z minareti, razne turske hiše in kolibe, prodajalnice itd. v vrsto, ter dali temu nadpis: rue du Caire (ulica Kairska). Tisti osli, ki sem jih tukaj videl so prav lepi in dobro rejeni, neso take mrcine, kakeršne so videti de facto v orientalskih mestih. Francozi se ne morejo njihovim lastnostim dosta načuditi, posebno tej oslovski po-trpežljivosti, jakosti in vztrajnosti. Tudi oslogonitlji so iz Egipta, oni v narodni obleki letajo za svojimi osli, kedar jih komu posodijo. Kdor se hoče namreč usesti na osla in jahati po vsej izložbi okolu, plača 3 franke. Gospodov še do zdaj nesem videl jahati, pač pa večkrat gospe in gospodične. Ne vem, kako bi se to raztolmačil, — recimo da je to „šport“, da si ne bode kdo kaj družega mislil, kakor je po-vedano. Pa še nekaj o oslih: Sredi avgusta napra-vila se bo posebna razstava oslov in konj v Parizu. Pri tej je seveda pričakovati obilno udeležbo.

Skrbljeno je torej v razstavi za vsakovrstne udobnosti. Pri tem so glavna reč gostilnice; teh je za vsak ukus in vsak želodec. Francoske so na prvem mestu, od najcenejih do najdražjih. Za mene so važne avstrijske in madjarske. Dreherjevo pivo pa madjarski gulaž. Imamo tudi na izbor ruske, romunske, angleške, norveške, ameriške, danske, italijanske in druge gostilnice. Tudi je po-sebna gostilnica za gurmande, a ne manjka niti ljudske kuhinje. Gostilnice so na raznih straneh izložbe, a posebno pri uhodih. Veliko obiskovalcev je takih, ki ne morejo mimo nobene boljše gostil-nice, da ne bi malo poskusili te ali one kapljice, pa tako se počasi naberó, in potem do razstave celo ne pridejo, ker morejo iti domov počivat si od samega pokušanja. Tuniska kavarna in ana-mitska restavracija sta tudi zanimivi, pa bolj za oko, kot za želodec.

Zdaj pa moram jaz tudi gledati, da pridem ven iz teh prozaičnih kotov, kjer se skrbi samo za materijalno stran našega telesa in za njene udob-

Ko so se zadnje nedeljo vračali od jutranjega opravila, trajalo je dobro uro, preden so prišli do-mov. Takoj na pokopališčih so se zbirali in bilo je po izrazih soditi, da možje, Podlesci, katerih vsaka beseda je bila sicer odmerjena, vedno zbadljiva, mnogo-krat neuljudna, danes ne gledajo na svoje izreke in ne zmajujejo z glavo nad besedami. In bil je govor in bile so besede: Stari, leseni križi na grobeh, poluzapadli v snegu gibali so se na videz, kakor, da hote pokojnike v črni zemlji prebuditi, da bi ustali in prišli za trenotek poslušat svojih vnukov.

Gospod župnik v Okrouhlini imel je tistikrat sam jutranje opravilo. Moral je iz žagrada v žup-nijo mimo take skupine. Začuvši pa iz govorov nji-hovih nekaj besed, zgnil je kar mimo njih in si po-tegnil kosmato čepico globoko na ušesi, da bi ne slišal. Sicer je trajalo dober četrt ure, da je prišel do župnije. Iz sosedov vedel je vsakemu nekaj po-vedati, za vsakega, ki mu je prišel na pot, imel je gotova vprašanja in še na hodniku v župnji zibal se mu je okrog ust nasmeh, ki na zmerno zarude-lem obličji gospoda župnika niti v sanjah ni izginil.

(Dalje prih.)

nosti, pa da se podam tja, kamor sem danes pravo za pravo namenjen t. j. v razstavo lepih umetnostij.

Ta razstava je gotovo najzanimivejša za gledanje a najtežja za opisovanje. Tukaj treba barv in kista, in še česa več; pero je pre-slabo. Ne upam si napisati drugega kakor obseg in razdelitev te razstave v oddelke po raznih narodnostih, ter spomeniti imena najslavnejših umetnikov, ki so razstavili tukaj svoje umotvore. Kaj več tudi ne dopušča prostor v Vašem listu, za to bi trebalo celih knjig in strokovnjaškega peresa.

Razstava lepih umetnostij ima šest oddelkov: 1. Francoska umetnost od l. 1789 do 1878. 2. Desetletna razstava od 1878. do 1889. 1. Francija in tuje dežele. 3. Razstava zgodovinskih spomenikov, črtežev, fotografij, emajlnih rečij, zlatarskih proizvodov, drvorezja. 4. Razstava slik. 5. Razstava narodnih rokodelstev od 1789. do 1889. 1. 6. Gledališna razstava; kostimi, stroji, razsvetljenje itd.

Jako zanimiva in obširna je razstava kiparstva (skulpture). Prostor opredeljen za francoske umetnike te vrste ni zadostoval, morali so več kipov postaviti po restavracijah, ki so pri palači in celo v vrtu. Obilo in krasnih proizvodov so dali v prvi vrsti Francozi; potem Angleži, Italijanci, Španjolci, Čehi in Poljaki, Rusi, Madjari, Švicarji Holandci itd. Od naših avstrijskih slikarjev, ki so tukaj zastopani, spominjam Brožika, Matejka, Angelija, Munkacsyja, Defreggerja, Jettelja. Posebno vleče obilo gledalcev krasna Brožikova slika, ki nosi nadpis „La défénestration“, to je metanje Martinica in Slavate skozi okno v Pragi. Tudi Matejkove in Munkacsyjeve slike se občudujejo. Velika množica se sploh postavlja najraje pred velikimi slikami in pa pred onimi, ki so čisto naturalistične. Manje, ako tudi prekrasne reči, ostanejo nezabeležene. Sploh je pa tako nagla vrvolica ljudstva po vseh teh stajah, da ni mogoče prave pozornosti posvetiti izloženim predmetom.

Pri ruskih proizvodih vidimo ljubezen do nacionalizma. Imamo pred očmi mnogo narodnih predmetov, mnogo zanimivih tipov iz ruskega življenja. Slučajno sem si zabeležil imena: Pranižnikov (mali akvareli), Peter Turgenjev (kipar) Paul Šindler (slikar).

Španija je poslala prav dobrih slik na pr. Aranda, Kristus; Casanova, Prihod Karla V., Jimenez, Salon v bolnici; Rico, Pogled na palačo duka v Benetkah itd. Holandija: Josef Israel, Delavci pri morji; Maris, spomin na Amsterdam; Mesdag, Noč ob morskem bregu; Blommers, Malke sestre.

Iz Združenih držav so najslavnejši umetniki: Wishtler, John S. Sargent, Willian Chase, Picknell, Dannat itd. A število francoskih, kateri so seveda najmnogobrojnejše zastopani, je toliko, da samo nekatera imena, ki sem jih slučajno zapomnil, omenjam: Benjamin Constant, Zabava kalifa; Brouillet, Gostija v Carigradu; C. Duran, portreti; Duez, Večer v Villervillu; Henner, St. Sebastian; Heilbut, Letni dan; Meissonier, Cerkev sv. Marke; Wencker, Propoved sv. Ivana Zlatoustaja; Rafaelli, Staro gospodarstvo brez otrok; Rapin, November; Ch. Jaques, Notranjost pastirske kolibe, itd. itd.

Hoditi po teh salonih in ogledovati si slike samo jeden dan ali dva, to je seveda malo; trebalo bi ravno toliko mesecev. Oni, ki se samo za to zanimajo slikarji in kiparji, imeli bodo dosti posla, ako hočejo za mesec dni vse te slike in kipe dobro razgledati. Moj prijatelj, slikar iz Češke, ogleduje si ta oddelek razstave že mesec dni, in sedaj pravi, da še ni dveh tretjin videl. Kaj naj torej porečem jaz? — Čas pač ne dopušča, a še je dosta drugih zanimivosti, o katerih Vam dam v prihodnjih pismih vsaj površne opise.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je podružnični cerkvi sv. Barbare v Čadramu za popravila 200 gld.

— (C. kr. strokovna šola) priredila je kakor smo že včeraj omenili, v svojih prostorih v Virantovi hiši šolsko razstavo. Izloženih je ondu toliko lepih del, da se bode vsakdo čudil, da so se v jednom letu dosegli taki uspehi. Žal, da je razstavi določenega premalo prostora, da nekaterih del, zlasti lepih risarij, izgotovljenih pod vodstvom učitelja g. Vesela, ni moči ogledati pobližje.

Razstava je samo jutri še odprta, naj torej nihče ne zamudi, ogledati si jo. Obširneje izvestje o tej razstavi nam je obljubljeno.

— (Štiridesetletnico) g. Fr. Slovše, po domače Selana, odkar je postal samostalni mesarski mojster, praznovala je včeraj zvečer jako slovesno mesarska zadruga v njegovi hiši. Zbralo se je veliko število mesarjev in prijateljev slavljenca na prostornem dvorišču, katero je bilo spremenjeno v vrt in lepo odličeno s cesarskimi in slovenskimi zastavami. Slavljenec napil je predsednik mesarske zadruge gosp. Janez Kopač in ga slavil kot podjetnega moža, ki je imel pogum, da je z malimi denarnimi sredstvi pričel samostalno obrt, kot moža poštenjaka, za kakega je veljal ne le v krogih mesarjev, nego pri vsem Ljubljanskem občinstvu, in kot neustrašivega narodnjaka, ki je bil vsekdar zvest sin slovenskega naroda. Želel mu je, naj bi mu bilo prisojeno, zdrav in čvrst, kakor je, delovati še mnogo let na korist svoje rodovine in svojemu narodu. Napitnica vsprejela se je naudušeno in slavljenec, g. Slovša, se je do solz ganjen zahvalil na odlikovanju, katero so mu priredili njegovi soobratniki in prijatelji. Rekel je: Koliko časa mu je še dano za delovanje, to je v božjih rokah, ali jedno bode ostalo zmirom stalno in nepremično, da bode vedno poštenjak in ostal do zadnjega izdihljeja sin naroda slovenskega, katerega ljubi čez vse. Napivalo se je potem še gospej soprogi slavljenčevi, slovenskemu narodu in stolnemu mestu belej Ljubljani. Osmospev vrlih Slavčevih pevcev pa je peval vrsto krasnih narodnih pesni in veseli razšli so se častilci z iskreno željo: „Bog ga poživi še mnoga leta!“

— (Strajk v Trbovljah) traja že tri tedne, a še ni končan. V Trbovljah delalo je včeraj 689 delavcev, v Hrastniku pa 82, kar niti polovica ni. Upravni odbor, v tem so vsi listi jedini, postopa jako umazano in računi z bedo delavcev. Brezsrčni ta račun se je deloma že obnesel, kajti v Celji zaprti rudarji so se izrekli, da so zadovoljni z 12% povišanjem mezde. V nedeljo zvečer peljalo se je z mešanim vlakom 322 delavcev v Trbovlje nazaj, kjer bodo delati začeli. Drugi delavci so še vedno v hribih, ali pa delajo pri kmetih.

— (Vas Trzin) ima od 8. dne t. m. poštno zvezo z Domžalami in z Ljubljano. Ta zveza pa velja le za navadna prazna pisma in časopise.

— (V Žireh) snuje se prostovoljna požarna bramba. Preteklo nedeljo blagoslovila se je nova brizgalnica.

— (Nezgoda.) Na Rakeku bil je v nedeljo zvečer povožen petletni sin čuvaja Orožnika. Vlak strl mu je levo nogo. Nezgode kriv je oče, ker je otroka pustil brez varha.

— (Iz Šent Vida na Vipavskem) se nam piše: Danes vam imam poročati o zelo redkem slučaju, kateri bode zanimal sigurno vsacega živino-rejca. Krava (prevesnica) tukajšnjega posestnika se je otelila in storila 4, reci: štiri teleta. Prvo in zadnje je bilo mrtvo, dočim sta drugo in tretje živi in zelo čvrsti. Kar je tudi še zanimivo, je to, da je krava sama dvojček.

— (Planinska požarna bramba) bode priredila meseca septembra društveno veselico s petjem, tombolo in plesom. Pričakuje se, da se bodo te veselice sosedna društva v obilnem številu udeležila ter podala najmlajši sestrici svojo krepko roko.

— (Vabilo k slavnosti,) katero priredi „Požarna bramba“ in pevsko društvo „Lira“ v Kamniku v proslavo rojstnega dne Njega Velečastva cesarja Frana Josipa I. v 18. dan avgusta 1889. l. na vrtu g. Fischerja pri „Petriču“. Dopoludne: I. Ob 8. uri vsprejem gostov. II. Ob 9. uri udeležé se društva z zastavami sv. maše v farni cerkvi. III. Po sv. maši defilovanje društev pred dostojanstveniki na Glavnem trgu. Popoludne: IV. Ob 3. uri zberó se vsa društva na Glavnem trgu, od tod odhod na slavnostni prostor. Ob 1/4. uri začetek koncerta. V. Sporedni koncert: 1. F. S. Vilhar: „Naša zvezda“, moški zbor s tenor-samospevom, poje g. Fr. Bučar. 2. Hrabroslav Volarič: „Slovan na dan“, mešan zbor z dvospevom, pojeta gospici Josipina Ožbičeva in Marija Čebuljeva. 3. C. Kreutzer: „Večerna“, čveterospev, pojo gg. Bučar, Pohlin, Ožbič in Pintar. 4. O. Hugolin Sattner: „Na planine“, mešan zbor z bariton-samospevom, poje g. Tone Pintar. 5. I. pl. Zajc: „Frankopanka“, hrvatska davorija, moški zbor. Pri koncertu sodeluje iz posebne prijaznosti g. Fran Bučar iz Ljubljane. VI. Tombola. VII. Po tomboli prosta zabava in ples. Mej posameznimi točkami

svira godba. Ustopnina prosta. Pri neugodnem vremenu preloži se veselica na prihodnjo nedeljo. K obilni udeležbi vabita najljubnejše odbora.

— (Podučiteljska služba) na dvorrednici v Humu pri Ormoži s prostim stanovanjem in najpotrebnejšim pohištvom je do 8. sept. t. l. stalno ali tudi provizorično razpisana. Prošnje na krajni šolski svet v Humu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 12. avgusta. Cesar Fran Josip dospel malo po 5. uri na kolodvor Thiergarten, kjer so bili že ob 1/2 5. uri zbrani generali pod vodstvom Moltkeja. Pozneje prišel je državni kancelar s Herbertom Bismarckom, kratko pred 5. uro prišel je cesar s princi Henrik, Leopold in Aleksander, ko se je dvorni vlak pripeljal, zasvirala je godba avstrijsko himno. Cesar Fran Josip stopil je lahkih korakov iz salonskega voza, kateremu je cesar Viljem bil nasproti prišel. Oba vladarja sta se večkrat objela in poljubila. Visoki gost obrnil se je do cesarskega spremstva, pozdravljajoč prince. Bismarcku je cesar večkrat roko podal, potem pa s cesarjem Viljemom skozi kolodvor šel do voza, v katerem sta se oba cesarja odpeljala. Na vsem potu do dvorca stali so vojaki v špalir, za njimi pa je stalo na tisoče ljudij. Vojaki so prezentovali in klicali „hurrah!“ Ljudstvo pa je naudušeno pozdravljalo in mahal z robci, dočim so kanoni v pozdrav 101 krat ustrelili.

Odesa 12. avgusta. Kraljica Natalija objavlja v tukajšnjem listu naslednje: Vest „Severne telegrafske agenture“ gledé predstoječega sestanka kraljice Natalije z njenim sinom v Kišenjevu ali pa na Rumunskem, je lažnjiva. Kraljica je trdno sklenila, da se s kraljem Aleksandrom snide le na srbski zemlji, kamor pojde koncem tega poletja, ali pa začetkom jeseni. V Jalto se pričakuje regentstva odposlanec, ki bode kraljico povabil, da se vrne v domovino.

Berolin 13. avgusta. Od ranega jutra ulice ljudstva polne, da vidi vojaštvo korakati na paradno polje. Hiše okrašene in v zastavah. Ob polusedmi uri odkorakala telesna kompanija prvega gardskega polka z vsemi zastavami gardskega polka na „Tempelhoferfeld“, za njo telesni eskadron gardskega polka s standartami. Povsod praznična naudušenost. Na voglu mej Koch- in Friedrichstrasse postavljenih sedemsto dijakov Friderik-Viljemove gimnazije s svojo godbo, ki se bodo avstrijskemu cesarju, ko se mimo popelje, poklanjali. Vreme krasno. — Ob 8 1/2 peljal se avstrijski cesar v dvornem vozu v čveter, na levi strani mu generalni polkovnik Pape, v vojašnico dragoncev, kjer je sedel na konja. Za cesarskim vozom vozil se je nadvojvoda Fran Ferdinand s častnim spremstvom. Občinstvo prirejalo mimo vozečima naudušene ovacije. Množica vedno bolj gosta, nepregledne vrste voz pomikajo se na paradno polje. Avstrijski gostje se naudušeno pozdravljajo, isto tako Moltke. Zdaj se bližajo krasne kočije v čveter s princi in princesinjami in jezdec. Vse pričakuje v največji radovednosti, kdaj pride najvišja gosпода. Ravnokar 8 1/4 jaše cesar Viljem v spremstvu dveh krilnih pobočnikov na paradno polje, da bode sam vodil nastavljenje vojakov. Ondu bode Viljem avstrijskega cesarja vsprejel. Občinstvo cesarja Viljema burno pozdravljalo.

Razne vesti.

* (Novo sredstvo za gibanje ladij.) Pomorski tehniki so prišli na misel, da bi vijake, ki sedaj gonijo ladije, tako uredili, da bi ne bili v vodi, temveč v zraku. Ker je zrak tanjši, morali bi napraviti mnogo večje vijake, a bi imeli to prednost, da ne bi delali valov. Vrtenje vijaka bi doseglo, da bi pred njim nastal zraka prazen prostor in zračni pritisk na drugi strani porival bi ladijo dalje. Prvi poskusi so se dobro obnesli.

* (Največji tramway) delajo v argentinske republiki. Z njim bodo zvezali več mest. Dolg bode tramway 300 km. Da bodo rajši vozili s konji, nego s parom, temu je povod to, da je v deželi kurivo jako drago, dobri konji dobé se pa po jako nizki ceni. Vsi vagoni za osebe so dvenadstropni. Na tej progi bode pet spalnih vagonov, 20 družih osebnih vagonov, 6 železnih voz, 4 za prevažanje tičev in mesa in blizu 200 voz pa za prevažanje drugega blaga.

Signuren zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé valed zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja, pomanjkanja slastij do jedij in drugih slabostí, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po pošttem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (55-10)

LJUBLJANSKI ZVON

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Listnica upravnistva: Gosp. J. B. v Radovljici: Od nas se list redno pošilja. Brž ko ne bode pri Vas na pošti kak zadržek.

Loterijske srečke 10. avgusta.

V Trstu: 36, 18, 64, 82, 27.
V Linci: 55, 31, 60, 63, 33.

Tuji:

12. avgusta.

Pri **Maličci:** Herzfeld iz Kopra. — Braune iz Koševja. — Mangcic, Baschka, Glück, Fröhlich iz Dunaja. — Nadamenski iz Trsta. — Stranich iz Celja.
Pri **Sionu:** Horvath iz Budimpešte. — Pavlowsky iz Novega Mesca. — Gjuranec iz Zagreba. — Fedra iz Gorice. — Pietzka, Wittkowitz, Mikotecki iz Dunaja. — Bettelheim, Eisler iz Velike Kaniže. — Zinberg iz Gorice. — Miessel iz Gorice. — Schot, Waltman iz Trsta. — Sauchez iz Gorice.
Pri **Južnem kolodvoru:** Hölzner iz Monakovega. — Scheller iz Varšave. — Sever, Schmidt, Ruvarač iz Dunaja. — Hrasoj iz Karlovca. — Bavariček iz Zagreba.
Pri **Avstrijskem cesarji:** Kezel iz Rade. — Adamitz iz Zagreba.

Umrli so v Ljubljani:

10. avgusta: Jožef Gabršek, čevljar, 17 let, Hradekega vas št. 21, za jetiko. — Henrik Unterladstätter, krojač, 60 let, se je na Gradu za Strnim potom ustrelil.
11. avgusta: Ema Večaj, konduktarjeva hči, 1 mes., Florjanske ulice št. 21, za katarom v črevih. — Teodozija Gerdinč, gimn. profesorja žena, 38 let, Mestni trg št. 17, za omehčanjem možganov. — Jovana Macorati, polirjeva hči, 10 mes., Poljanski trg št. 5, za drisko. — Ana Marija Fleisberger, zasobnica, 77 let, Tržaška cesta št. 16, za drisko. — Anton Pangerc, kajzarjev sin, 2 mes. Illova št. 12, za božjastjo.
12. avgusta: Jožef Kresner, mestni ubog, 76 let, Gradišče št. 11, za srčno napako. — Anton Peče, umirovljen nadkonduktar, 65 let, Poljanska cesta št. 35, za kapjo.
V deželnej bolnici:
11. avgusta: Karolina Igel, delavka, 20 let, za tuberkulozo.
12. avgusta: Janez Orešnik, čuvajev sin, 5 let, za poškodovanjem. — Jakob Rojc, gostač, 70 let, za oslabljenjem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. avg.	7. zjutraj	731.0 mm.	15.8°C	sev.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	731.2 mm.	18.1°C	svz.	obl.	
	9. zvečer	731.3 mm.	14.7°C	zah.	obl.	

Srednja temperatura 16.2°, za 3.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 13 avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včera	danes
Papirna renta	83.45	83.80	
Srebrna renta	84.80	85.05	
Zlata renta	109.60	109.90	
5% marcna renta	99.55	99.65	
Akcije narodne banke	909.—	908.—	
Kreditne akcije	305.25	306.—	
London	119.70	119.70	
Srebro	—	—	—
Napol.	9.51	9.51	
C. kr. cekini	5.68	5.98	
Nemške marke	58.47 1/2	58.47 1/2	

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	174	50
Ogerska zlata renta 4%	99	60	27
Ogerska papirna renta 5%	94	60	27
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	50	27
Kreditne srečke	100 gld.	183	50
Rudolfove srečke	10	21	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	125	25
Tramway-društ. velj 170 gld. a v.	229	25	27

Vabilo na naročbo.

Slovenskim rodoljubom naznanjam tem potom, da bom v kratkem izdal knjigo: (581-4)

Slovensko petje v preteklih dobah.

II. del te knjige bo obsegal životopise in slike umrlih slovenskih skladateljev. Da vem, v koliko iztisih mi je založiti knjigo, vabim torej slovenske rodoljube, posebno pevce, na naročbo (po „Dopisnicah“).

Pošta: Sv. Miklavž pri Ormoži, Štajersko. Fran Rakuša, nadučitelj.

Živinozdravnik

z dobrimi spričevali, kateri se bavi že mnogo let z izvrstnim uspehom z živinozdravništvom, — želi spremeniti službo. — Sposoben bi bil za kako večjo graščino, ker jako dobro razumeva tudi živinarstvo in sadjarstvo. Več pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

V najem se dá ali prodá

mlin

v Zaborštu, Brdski okraj. — Mlin je v dobrem stanu, ima pet koles in žago. — Več pove lastnik Moder v Zagorju na Savi ali pa upravnistvo „Slov. Naroda“. (608-3)

Dr. Friderik Lengiel-ov

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrtja njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z ljm obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznačne luske od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podleže beloti, nežnosti in čvrstosti; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nesno rdečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trnkoczy-jl, lekarji. (179-11)

Skušeno racionalno sredstvo.

Vsem bolnim na živcih

se najtopleje priporoča 17. izdaja izšle brošure Romana Weissmann-a:

Ueber Nervenkrankheiten und Schlagfluss, Vorbeugung und Heilung.

Dobiva se zastonj v (619)

lekarni J. Svobode v Ljubljani.

Spričevala znanih zdravnikov.

Takoj delujoče.

Uspeh zagamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih in osivelih lasch. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zagamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolech v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. Eduardu Mahr-u; v Trstu A. Praxmarer, P. Prendini; v Gorici lekar C. Cristof-foletti; v Reki lekar J. Gmeiner; v Celju Ed. Pellé; v Mariboru J. Martinz; v Gradci: Kasp. Roth, Murplatz 1.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepčilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

NI sleparija! (651-20)

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivajoče sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah. Proti bradavicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zagamčen. — Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:
L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem S. pl. Sladovič; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth; v Gorici G. B. Poutoni; v Kranju K. Savnik.

Ta obliž dobiva se le v jedne velikosti po 60 kr.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“. (449-12)

Najboljše in najcenejše vošilo na svetu za tla.

= Odlikovano =

vošilo za parkete

za trd in mehak les, gotovo za namazanje v beli, rumeni in rujavi barvi. (616-2)

Cena 1/2 kilo-skatljici gld. 1.50.

1/2 „ „ „ —.80.

Tovarna za ceresin in vošeno blago
Julija Koblitz-a, Dunaj,

Neulerchenfeld, Tröbelgasse 16.

Prodajalci na drobno dobé znaten rabat.

13 najvišjih odlikovanj.

„NARODNA TISKARNA“
priporoča po nizke ceni
VIZITNICE
v elegantnej obliki.

Najboljše in najcenejše

OLJNATE BARVE

v ploščevinastih pušicah

se dobivajo pri

ADOLFU HAUPTMANN-U

LJUBLJANA.

(218-48)